

Nekateri v ta namen sejejo samo koruzo. Pustijo jo rasti, dokler se ne počne rožiti. Tedaj je namreč zrnje koruzino najbolj mlečasto. In zdaj se tako koruzje vse pokosi in za vsemi na rez-nem stolu na drobno zreže. Po taki rezanci pi-tana žival se brž kaj lepo podredi.

Dopisi.

Iz Maribora. Tukajšno kat. polit. društvo je 17. t. m. obhajalo svoj letni zbor. Iz tajnikovega poročila pozvedamo, da je zdaj 155 društvenikov, v denarnici pa 75 gld. in 60 kr. Razvidno tedaj je, ka ovo društvo ni propadlo, kakor se mu je prerokovalo, kedar so tukajšni slovenski liberalci odstopili.

Sicer se pa je v nedeljo udeležilo zborova-nja nenavadno veliko društvenikov, ki so kaj pazno poslušali besede gg. govornikov: Si-metingerja, Gregoreca in Kosarja o volitvenskih zadevah.

V novi odbor so se izvolili: grof Brandis, dr. Ulaga, dr. Gregorec, g. Katschthaler, g. Kand-ler in pa oče Dovnik. Nadomestniki so: g. Brglez, g. Kaučič in obrist Beranek.

Pretekli teden se je tukaj mudil c. k. šta-jerski namestnik. Čudno je, kar se nam poroča o predstavljeni srenjskih predstojnikov v pisarni c. k. okrajnega glavarstva. Poveda se, ka je v pričo namestnika in okrajnega glavarja znani Seidl ne-kako sam sebe hvalil. Vezal je govoreči skoro enake otrobe, kakor v Marenbergi. Posebno čudno pa je to, ka pred kmetom še govoriti ni dal, ko so svoje želje naznaniti hoteli. Nad nekim pošte-njakom, ki je vedeti hotel, ali bi g. Seidl priprav-ljen bil na to govoriti, da bi zastran ženitev brez-premožnih ljudi tudi srenje kaj govoriti imele, se je pa kamčki gospod hudo zarežal rekoč, da ta kim zahtevam ne privoli.

Te dni so se nekteri blagi možje liberalne stranke prizadevali za porazum in spravo med štajerskimi Slovenci. Vendar dobra reč se je raz-bila na osebi dr. Vošnjaka. Jega se držijo neraz-vezljivo liberalci — a pravne stranke prijatelji ga enako odločno morajo zavreči.

Razvidno pa je postalo ob enem, da nas ne ločijo toliko stvari, marveč osebe, zlasti pa dr. Vošnjak in njegova svojta. Po vsej sili hočejo, da se jim vsi Slovenci hlapčevsko pod-vržemo.

Iz Šmarja. 9. avgusta se je g. dr. Prus pred-stavil šmarskim volilem, kojih se je slučajno samo 20 zbralo, ker se je sloves o prihodu kasno raz-glasila. Za predsednika izvoljen g. dr. Orosel, ga priporoča za poslanca mest in trgov celjskega vo-lilnega okraja. Potem se predstavi g. dr. Prus in svoj program razvija mirno in modro po načelih, ktere ima tudi pravna stranka. Prav srčno želimo, da g. dr. Prus zmaga, ker imamo popolno zaupanje

v njegov značaj. Upamo, ka se bo skazal moža, ki tudi cerkvi potrebne svobode privoši.

Dopisniku v „Sl. Narodu“ 10. avg. ne od-govorimo, ker nam njegovo očitjanje ne služi v sramoto in mirni bralec bode sam našel resnico in laž.

Iz Brašlovč. 17. avg. V preteklih 14. dnéh je v naši okolici trikrat gorelo: v polzelski občini dvakrat, v braslovski pa enkrat. Najhujše je pa za nje, ki niso zavarovani bili, oti so pa le malo mogli; še živine ne povsod. Zadnji požar na Pol-zeli je bil vseh najstrašnejši, ker ni samo svinje in 7 glav goveje živine zgorelo, ampak še gospo-dinja in hči so se tako hudo opekle, ker se je obleka na njih vžgala, tako, da bo ena nju težko ozdravela. Gospodarji! kedaj se bode te vendar spametovali in dali svoja poslopja zavarovati. Ome-njeni braslovski pogorelci so vendar bili zavaro-vani, 2 pri „Slaviji“, 1 pri grački zavarovalnici. Glejte, ali ni to dobro, še le par let so plačevali!

7. dan t. m. je v Presarjih poleg Brašlovč, 25-letni fant v savinski strugi, ko se je kopal, utonil.

Kakor vselej, kedar se volitve bližajo, tako so tudi letos, začeli naši nasprotniki med ljud-stvo tiste lažnjive liste in knjižure pošiljati, ki jih „štajerska družba za izobraženje ljudstva“ izdaja. Zatorej pozor! in glejte, da se bo tudi od naše strani več storilo.*)

Od sv. Križa pri Ljutomeru. (Pojasnilo.) Jav-ljamo ti „Slov. Gospodar! da si nam vedno drag. — Zadovoljni smo s teboj. — Kmet sploh je z davki preobložen. Ali vendar še mu liberalni gospodje iz golega „človekoljubja“ čem dalje več nalagajo. Dali so mu hvalisano postavo, po kateri more dvakrat več šolnino plačevati, kakor poprej. Ven-dar šolnik bolj plačan, neče biti organist. Kmet! plačaj organista in mežnarja še posebej.

Tudi mi pravimo, da v šolo hoditi je dobro, ali kmeta siliti, otroke, na ktere je že komaj ča-ka, da bi mu nekoliko pomagali, celih osem let v šolo pošiljati, to je pretirano.

Kteri otrok je kaj prida, se v krajšem času potrebnega tudi nauči. Malopridneži pa še dosti-krat iz gimnazije pridejo domu nevedneži.

Predaleč bi zašli od namena, ako bi naštevati vse, kar se nekterim gospodom vse dobro vidi, v resnici pa kmeta le žuli.

Namen naš je razglasiti po tebi „Sl. Gospd.“ sl. svetu, da mi tukaj nikakor nismo zadovoljni s Sl. Tednikom in da ne bomo tako kmalu ho-dili po njegovih sledih in vabilih. Ker zadosti je pokazal že v prvih listih „črt“ do tega, kar je nam sveto. Misli mar on, da smo res taki tume-ži, da bi mu vse slepo verovali, kar kvasi; da vera ni v nevarnosti, da zaradi predig Jezuitov ljudje norejo. itd.

*) Se je že zgodilo — toda vlada je pograbilá I. volitvenski list, nemák in slovensk inga --- uničila. Čudno in žalostno ob enem. Katoličani se skoro same liberalne svobode ne bomo več zmeziti smeli. Vredn.

Na to delajte, na to, vi liberalni gospodje, da se bodo kmetu „bremena“ polajševala, tatje in vsi potepuhi kaznovali, ne pa na stroške kmeta po ječah dobro krmili.

Mi vabimo tedaj vse kmete po vsem Slovenskem, bodite pazni, posebno kadar pridejo volitve! Mi tukaj se bodemo držali od „Sl. Gospodarja“ priporočenega kandidata g. Hermana. „Sl. Tedniku“ pa povemo, da nam je ljubše konservativni Nemec kakor liberalni Slovenec in da nam je vera več, kakor narodnost, katerej se vendar tudi izneverili ne bodemo, ravno zato ne, ker smo ob enem verni kristjani. Toliko v pojasnilo, da bi Sl. Tednik si ne domišljeval, da bi „tukaj“ za njega pripravno polje bilo. Križevčani.

Iz Rogatca. (Dvojno veselo upanje.) Ako bo še več časa tako pripekalo in lepo rodilo, imeli bomo letos še prav dobro vince, da si tudi je trs pozno cvel. Gorice so v našem okraju obilo obsipane, in do zdaj še celó nepoškodovane. Nam utrujenim kmečkim, ki letos skoro pozabimo, kaj je vino, začne se srce veselega upanja širiti. Ako gorica ne stri, smo pri nas siromaki. Koruzni vrh že znani mrhavi črv sneda, in preti zdravo zrno oslabiti. Pšenica se nam je grdo skujala.

Taka je pri nas na krušnem polji, kaka pa je kaj na političnem polji — volilnega gibanja? Mislim, da pravo zadenem ako rečem: Za volitve se vse ljubljencu Hermanu — ne samo še le nagiba, — marveč hoče njemu, mnogo izkušenemu bistroumnemu, za blagor slovenskega ljudstva vsemu vnetemu prijatelju, tudi za prihodnje volitve zvesto ostati. Pri nas ni prašanja koga bomo volili? Poslanca voliti, in Hermana voliti, to je pri nas eno. Ako bi mi si drugzega Bog si vedi kakega iskali, že znanega najboljšega zagovornika in branitelja naših pravic, pa bi bili Hermana zavrgli, bi Bogme vredni, da nas že dnes nemško prusko žrelo pozoblje. Dokler bo g. Herman živ, in hoče naš poslanec biti, je naš.

Iz gornje Radgone, 18. avg. Na den vnebovzvetja Marije zbralo se je zvečer lepo število veljavnih narodnih možakov iz gornje-radgonskega okraja v Radencih pri Kapeli, da bi se sporazumeli o prihodnji volitvi v državni zbor. Slovenci se imamo tukaj obraniti najbolj nemškutarjev; „mladi“ so nam, vzlasti ker imajo dr. Ploja za kandidata, celó neškodljivi; in olajšali so nam naše delo posebno s tem, da so se postavili na stališče nove šolske postave, katera je narodu najzopernejša. O da bi bil slišal dr. Vošnjak, kako sodijo kmetje o njej, precej bi pobesil visoki greben.

Po raznih razgovorih volili smo odbor, kteremu načelnik je č. gosp. Janez Kurnik, župnik pri sv. Petru, njegov namestnik gosp. Žitek Franc, občinski predstojnik, in perovodja gosp. Anton Kocuvan, kaplan. Drugi udje so: č. g. Jože Simonič, dekan pri sv. Jurji, Martin Rubin, župnik pri Kapeli, Bratkovič Jakob, Martin Pu-

har, Vido Kranjc, Jožef Adamič, Vido Niedl, Mihael Slavič, Andraš Magdič, Andrej Javšovec, Ivan Hodnik, Martin Kolmanič, Matija Movrin, Matjaš Trstenjak, J. Šturm. — Vsi spoštovani veljavni posestniki, in nekteri med njimi občinski predstojniki iz celega okraja. S častno besedo obljubili so vsi, delovati edino le za glasovitega zaslužnega gosp. Hermana, ki je trinajst let sem, storil in pretrpel za Slovence na Štorskem več, ko vsi drugi naši poslanci skup, in nikoli plašča po vetru obesil.

In tako upamo v slogi s centralnim odborom v Mariboru in z okrajnim odborom v Ljutomeru zoper katerega si bodi nasprotnika sijajno zmago. A Bog varuj roke križem držati! —

Za poduk in kratek čas.

Gospodarska kronika.

II.

1812. Toto leto je bilo dobro za vse. Bil je mir. Obrodilo je polje in gorice. Bilo je dosti in dobrega vina. Za 15 kopačev gorice je dalo 10 polovnjakov. Prazen polovnjak je veljal 10 fl., poln pa 12 fl., tako hudo je bilo za posodo.

Pint vina se je dobil za 4 kr. in po 2 groša, pa ne da bi penez malo bilo, le vina je bilo dosti povsod. Tako je bilo od jeseni do vuzma. Takrat je polovnjak veljal 20 fl., pint 8 kr., in tako je bilo celo leto.

Zrnje pa je imelo ceno: smesi kore 6 fl.; pšenice 10 fl.

1813. Toto leto polje ni jako obrodilo, gorice tudi ne. Kdor je dobil 12. leta po 10 polovnjakov vina, ta je toto leto nabral po enega. Vino je bilo kislo. Ker je bilo starega še dosti in boljše, tedaj ga nihče ni hotel kupiti. Ceno pa je imelo: staro štrtinjak 100 fl., novo pa 60 fl., kateri pa je 12. leta vino začeval do leta 1815., prodal je štrtinjak po 500 fl. in še dražje.

Sadja je bilo toto leto dosti, jabelk in grušek, sliv pa že malo. Ljudje so si napravili mnogo jabeljšice, ki je bila jako dobra, ker je sad bil lep. Zrnje pa je imelo ceno: zmesi kore 8 fl., pšenice kore 15 fl.

1814. Toto leto se je na sprotoletje lepo prikazalo; lepo so gorice gnale do Filipovega in lepe so bile setve po polji. En dan pred Filipovem pa je nastal tak mrzel veter in sneg je šel od jutra do poldne. Toti veter in sneg je razsajal tri dni. Takrat je vse zmrznolo: drevje, gorice in setve.

Žita je bilo malo, pšenice tudi ne dosti, le oves in graholka sta bila rodna; hajdino pa je mrzab ubil. Sadja ni bilo, vina tudi nič.

Proti sprotoletju je postalo hudo: kore zmesi je veljal 25 fl., pšenice 30 fl. To je bilo hudo, pa še itak ne tako, kakor l. 1815.